

PREDIKAN I VISBY PÅSKDAGEN (4 APRIL) 2010

Tema: Jesus lever
*Texter: 1 Korintierbrevet 15:53-57,
Johannes ev. 20:1-18*

TANKAR OM GÅRDAGEN

Få saker är så tabu som just detta med döden. Jag har samtalat om döden med ganska många, och förvånansvärt få har varit riktigt ärliga och öppna. De flesta har burit på en osäkerhet och en rädsla. Man har anat att det är slutet i någon form, även om tron säger att det finns en fortsättning. Men döden är slutet på så mycket här och nu. Så det är inte så konstigt att döden är det som hotar oss mest. Framförallt nu när vi så sällan möter döden. Förr dog man hemma, idag dör man isolerad på ett sjukhus eller sjukhem. Förvånansvärt många har idag inte ens sett en död människa.

Dessutom skall ju döden sedan efterföljas av en begravning, ett tillfälle att säga tack och adjö. Idag har begravningarna tyvärr blivit privata tillställningar, från att ha varit hela byns angelägenhet. När vi utestänger människor från att sörja och säga farväl, så förringar vi också den dödes betydelse och andras rätt att sörja.

På Jesu tid var en begravning ett stort jippo, för det berörde alla. Man hade professionella gråterskor som skulle hjälpa de närmaste att gråta ut och själva festen varade i flera dagar. Tillslut gick livet vidare efter ett sorgear...

I många muslimska länder idag är döden ett riktigt allvarligt hot framtiden. De två identifierade självmordsbombarna i Moskva var unga änkor, vars framtid var körd. När deras män dog som terrorister innebar det inte fanns nåt hopp för dem. 17 år och ingen framtid – då är det inte så konstigt att man tar till drastiska metoder för att hämnas...

Den här dagen handlar just om relationen till döden och livet. Några kvinnors och några mäns besvikelse, uppgivenhet och förtvivlan – men ändå behov av att agera... För, som sagt, döden kan antingen passivisera eller skapa oväntad aktivitet.

TANKAR OM NUET

Så tidigt det bara var möjligt är dom där – kvinnorna. Dom var där först nu eftersom reglerna inte medgav att dom kom tidigare. Och dom

var där för att det var kvinnornas uppgift att fixa i ordning inför begravningen Hur deras tankar snurrat det senaste dygnet kan vi bara gissa oss till – deras stora kärlek, Jesus, var död! Var alla stora upplevelser, allt hopp, allt tal om en ny framtid förgäves? Inga proffsgråterskor, inga blomsterkransar, inga förberedelser innan kroppen slängdes in i en klippgrav. Totalt ensam, övergiven av alla, avrättad på ett kors och snart glömd... eller?

Och så möts dom att detta märkliga – en tom grav! En av kvinnorna, Maria Magdalena, en kvinna som fått sitt liv helt uppochner i mötet med Jesus (och som vissa ansåg vara Jesu stora kärlek) stannar kvar. Hennes framtid var fullständigt kraschad i och med Jesu död – hon hade inget annat kvar än graven, och nu var den tom! Tala om upp som en sol och ner som en pannkaka. Och så sker mötet – mötet som vänder allt rätt igen! Hon som hade hört Jesus berätta allt och mer därtill, hade inte sett och förstår – men nu, i mötet med den levande Jesus så sker undret!

Han som kunde ha begett sig till Pilatus eller Kajafas och gett dem fingret, eller i alla fall lång näsa. Men för honom var Maria viktigare – inte att undra på att han inte platsade i dåtidens machosamhälle. Han möter henne på ett sätt som gör det möjligt för henne att acceptera faktum. Han möter henne med hennes namn, han säger: Maria. Då först känner hon igen honom, d.v.s. hon vågar öppna sina ögon! Och det är precis det som påskdagens budskap handlar om! Graven är tom för att vi skall våga se döden och livet i ett nytt perspektiv. Att Guds kärlek till sin mänsklighet är så stor att inte ens en låst grav kan hålla den tillbaka. Men också att den kärleken är så stor att du är viktigare för Gud än alla andra. Jag har sett den tomma graven – jag har upplevt mötet med Jesus som vänt uppochner på livet – men ...

TANKAR OM MORGONDAGEN

... jag vet inte om jag slutat vara rädd för döden. Jag är övertygad om att livet är starkare än döden, men jag har stor förståelse för dem som inte orkar med livet utan väljer döden, och för dem som inte orkar med döden utan försöker fly undan den.

Min tro är inte avhängig av en tom grav, men upplevelsen i sig hade ändå stor betydelse för mitt liv. För varje upplevelse, varje erfarenhet,

varje känsla, varje tanke har sin givna plats i det pussel som är din och min tro och ditt och mitt liv.

Påskens stora grej var inte uppståndelsen, utan det att Jesus var beredd att dö, dö för att vi skulle se och förstå att vi är älskade av Gud och att Guds famn alltid är öppen för oss. Att Guds löften faktiskt håller i vått och torrt. Massor av människor har gjort stora upplevelser sen dess – kanske inte av tomma gravar, men av Guds kärlek – och liv har förvandlats. Tomheten har ersatts med något värdefullt – med hopp!

En tom grav kan bortförklaras (vilket ju också skedde, när ryktet spreds att lärjungarna stulit kroppen), men ett möte med en levande Gud som trotsat naturlagarna kan inte tas ifrån en. Ändå tvivlade till och med några av lärjungarna, för det var liksom för stort.

Jag antar att du också tvivlat och kanske tvivlar dagligen, jag gör det också och fast jag jobbat snart 30 år som präst så förändras min tro hela tiden. Jag upplever och lär mig nytt, men mötet med Gud som förvandlade mitt liv finns alltid där. Bekräftelsen från Gud – ”jag älskar dig”.

När Maria mött Jesus vid graven går hon till lärjungarna och berättar allt, för Jesus sa just ”gå och säg...” – så småningom möter Jesus dem alla och t.o.m. Tomas som tvivlat vågar tro och Petrus som förnekat honom blir upprättad, utan något annat krav på motprestation än ”Gå och berätta”.

Om du har gjort en upplevelse av Guds kärlek i ditt liv – dela den med andra! Din tro, Guds kärlek avspeglad i ditt liv, i dina ord, Du, kan förhindra 17-åriga änkor från att begå vansinnesdåd i en tunnelbana, kan hjälpa 14 åriga våldtäktsoffer att våga känna hopp och tilltro till människor igen, kan skapa en helt ny värld där den minste blir den störste och den siste blir den förste. Men det börjar med att stanna upp och låta tomheten ersättas med kärlek! Att lyssna till orden i mötet med den levande!

Glad påsk, ett lyckligt liv och en skön och helande framtid önskar jag dig!

Bimbi Ollberg